

PERŽVALGA.

— Jau minėjom praėjusiam num. „V. L.“, kad du lietuviai gavo nuos maskolių valdžios pavelyjimą išleidinėti lietuviškus laikraščius, dabar gauname žinot, kad valdžia daleido dar vieną laikraštį, minėtinai, kunigui Juozui Ambrozevyčiui Vilniuje, kurs-uzdės mėnesinį laikraštį „Lietuvos Bičiulis“. — p. Smilgas, uždėtojas „Lietuviško Laikraščio“ Petrapilėje, pradės išleidinėti nuo pirmos gruodžio (s. s.) Iš-eis kas sanvaitę ir kaštuos Maskolijoj 5 rub. ant metų. Kas įmokės prenumeratą iki Naujų Metų, gaus už dyką lietuvišką kalendorių. Adresas laikraščio: St. Peterburg, Ekaterinski kanal No. 10, A. O. Smilgo.

— Vilniaus-Kauno-Gardino general-gubernatoriumi tapo paskirtas generolas A. A. Freze, buvęs pagalbininkas vyriausio valdininko ant Kaukazo. Jis yra senumo 64 metų ir gerai išsilavinęs maskolių knuto politikoje, nes ilgus metus triūnijosi po kareiviškas įrednes, dalyvavo turkų karėje po Plevna, ir vienu laiku buvo net pagalbininku žandarų šefo. Nuo tokių biurokratijos veteranų nieko gero negalima tikėti, ir, beabejonės, jis savo nagelius lietuviams greitai parodys.

— Perėjimai per rubežių iš-eivių iš Lietuvos, Lenkijos ir Mažarusijos teip pasididino, kad jokia būdu nė dabar esanti sargyba negali jų sulaukyti. Valdžia stvėrėsi štai prie kokiu pasalybės įrankių: pagarsino, jog kas nutvers ką einant per rub-žių arba dažinos kas ruošias eiti, ir danėš apie tai politikai, gaus dovaną. Beabejonės, judėsiški pamasinimai atras nemažai pardavikų.

— Vilniaus vyskupas Ropp padavadijo parapijų klebonams, kad visose bažnyčiose būtų įvesta giedorių chorai su-

sidedanti vien tik iš vaikinių. Merginosgi taps iš chorų pašalinamos. — Tai progresas!.. Kuomet bažnyčia skelbia, kad visi žmonės yra jos „vaikai“ ir visi jai „lygūs“; kuomet civilizacija stengiasi abi lyti kaip galint suartinti, bažnyčios kunigaikščiai išmeta moterę iš po jos dešiniojo sparno, lyg kad moterės balsas būtų Dievui nemalonus, arba nedailiai skambėtų žmonių ausise.

— Iš Mintaujos (Kurliandijoje), rašo, jog minios žmonių, netekusių darbo, vaikščioja gatvėmis ir reikalauja miesčio-nių, kad jiems duotų valgyti. Padėjimas darbininkų, sako, yra baisus. Reikia žinot, kad Mintaujoj yra labai daug ir mūsų brolių lietuvių, ypač kauniškių.

— Iš Rygos (Kurliandijoj), 26 spalnio išplaukė pirmas garlaivis su emigrantais. Garlaivis vadinasi „Didis kun. Aleksandra Michailovič“, ir jis plaukios kas sanvaitę į Londoną, kur perduos iš-eivius ant amerikoniškų laivų.

— Mums prisiuntė draugas Žvalgas laiškeli, gautą iš Pilskių, Suvalkų gub., kur štai ką rašo: „22 spalnio užragino stot karėn seniaus atitarnavusius (zapasnus) kareivius iš keleto pavietų šios gubernijos ir Vilniaus. Baisybės padarė ašarų ir didelį sumišimą: kas galėj, bėgo svetur; bet daugelį vėl suėmė, nes rubežius yra labai sergiamas. Imakarėn dar ir tokiu būdu, kad ateina žemsargiai į namus naktimis ir suima, kaip kokius žmogžudžius, kad neišbėgtų“... Gavome dar ir iš kitų Lietuvos vietų laiškus, kuriuose rašo, jog gandas apie ėmimą karėn trenkė į lietuvių gyvenimą, kaip perkunija; ikšiolei mat visi tikėjo, kad „mūsų karaliui pakaks vaisko dėl užėmimo viso svieta“, o kada caro tarnai, žvangini pančiais, ėmė belsti į žėdną stubą, tai tos mišlįs persikeitė į baisų nusimi-

nimą. Šimtais pradėjo bėgti į užrubežius, bet ir iš ten tankiai prisieina sugrįžti ir pasiduoti į rankas myrio... Vietomis net sumišimai grėšia iš kilti.

— Praėjusioj sanvaitėj perėjo rinkimai Suvienytų Vals-tijų prezidento. Likosi išrinktu vėl iš partijos republikonų Teodoras Roosevelt, užbaigęs šimet terminą užmuštojo 1900 m. McKinley'o. Turime atžymėt tą faktą, kad šimet demokratų partiją beveik visur nupuolė žemyn, o socialistų pakilo. Šimet socialistų kandidatas, E. Debs, gavo suviršum 600,000 per visą Ameriką balsų, t. y. 4% viso labo votų. Vietomis balsuose ėjo greta su demokratais. Ateinančiuose rinkimuose (1908) socialistai tikisi laimėti, ir kampaniją rinkimų jau dabar pradėjo.

— 3 lapkričio pasimirė Scranton'e, Pa., geras lietuvis — Juozas Žilinskas. Jis buvo 45 m. senumo, prigulėjo prie S. L. A. ir ilgą laiką buvo skaitytoju „Vien. Liet.“ Buvo nevedęs, pragyveno Amerikoj 23 metus. Mirdamas kunigo nereikalavo. Palaidojo jį ant vietinių lietuviškų kapinių. A. a. J. Ž. neužmiršo ir mūsų nuvargintos tėvynės, nes mirdamas pavedė ant jos reikalų sidabrinį laikrodėlį ir auksinį žiedą, už ką tegul bus jam garbė. — Išėkis ramiai, geras lietuvy! Tegul bus lengva tau šita svetima žemelė!..

Isz Lietuvos.

Vainutas, Kauno gub.

Pas mus ruduo labai puikus, javai pusėtini. — Apie karę mes nieko ne gauname žinoti; nekuriė šneka, kad ruskis netekęs Port Arturo; bet tikrų žinių šios apielinkės kaimiečiai žemaičiai iš niekur negali sugriebti, nes maskoliškų laikraščių neskaito, o jeigu ir skaitytų, tai ne ką galima

iš jų dažinoti, kadaugi iš-pocenzuros išėjusiuose menkai ką teisybės terašo. Tautiško krutėjimo, gerų apšviestėnių tėvynainių niekur neuztėmyjau; kazin: ar jų čia nėra, ar jie tik teip slepiasi nuo negerų akių. Lietuviški laikraščiai beveik čia nežinomi, nors prūsų rubežius netoli; žmonės kaimiečiai paskendę tamsybėse ir fanatizme, savo pareigų nė trupučio nesupranta. — Išėjo manifestas nuo caro, kuris, kaip girdėt, dėlto tapė išleistas, kad carui vaikas užgime. Pagal tą manifestą kas nuo kareivystės yra prasišalinęs, gali sugrįžti (mažai tokių te-siras! It.); nors ir kariumenėje tarnauti reiks, bet teip kitokios koros nebuse.

Pas mus dabar pats kulimo laikas, žmonės rytmečiais tauškinasi, triusiasi po jaujas. Daugelis žemaičių teip vyrų kaip ir moterių, spaudžiami nedoro Rusijos surėdymo, nešinasi Amerikon; bet pastarame laike daugumas gavo atgal sugrįžti; kas per priežastį atgal grąžinimo, tikrai nežinia; nekuriė sako buk laivakorėjų Tilžeje pirkti nebegalima. Baisūs vargai žudo mūsų nelaimingus vientaučius po letena despotiško bestijos... V.

Naumiestis, Suvalkų gub.

Naumiestis, Naumiestis; bet Naumiesčio nė negirdėt Lietuvoje. Kas-ne-kas, Naumiesčio bažnyčia tai pritraukia dievuotų žmonelių širdis, akis ir... pinigūs. Kol buvo Naumiestyje kun. Endz., tai davatkėlės net iš už kelių mylių plumpdavo jo „stebuklingų žodelių“ klausyti; bet dabar kun. Endz. išėjus, ir Naumiesčio vertė nupuolė. Vienok, ar šėip ar teip, o Naumiestis, nors palengvėlio virsta į stebuklingą vietą — pasidėkavojant „tėvelių“ darbštumams, kurie išpuošia bažnytėlę vargšų ašaroms. Jau pirm keleto

metų tapo prie vieno altoriaus prikabinta sidabrinė kojukė, kuri dievucėlių akise „rodo“ stebuklus, ir altoriui ir bažnyčiai pridoda daug didesnę šventenybę, ir svarbų vardą. Šįmet vėl tapo papuošta bažnytelė dviem naujoms, labai „grazioms ir šventoms“, kaip maldingi žmonelės praminė, stovydomis: davatkėlės jau pradeda suopti, kad tiedvi stovylos esą „stebuklingos“. Tai bus dėjimo aukų!...

Naumiesčio „tėvelis“ tulą nedeldienį pasakė žmonėms, kad po mišparų visi susirinktų ant sventoriaus; susirinkus keliems ukininkams klebonas nusiskundė, kad jis silpnas, kad sveikata menka, ir prašė ukininkų, kad sutiktų ir pasirašytų deti algą ketvirtam kunigui. Tuli sutiko ir pasirašė. Vienok radosi ir tokių, kurie budami anot kunigų pasakos „atšalėliais nuo Dievo“ (su-prask: nuo kunigų), tam užmanymui pasipriešino, sakydami: — Jau mums ir be to nugaros linksta nuo sunkumo visokeriopų mokesčių, kuriuos valdžia, varu nuo mus išlupa, o dabar mes turėtume savo vale sunkinti savo ir teip sunkią našta... — Vienok tėvelis, nežiurėdamas ant „atšalėlių“ spyrimosi, slapčia renka parašas ant užlaikymo ketvirto kunigo. Pamatysime, kaip tas jam nusiduos.

Smagu matyti lietuvius griebiantės prie amatų ir savo krašte prekystų, nors nedrasiai. Dabar Naumiestyje yra jau dvi lietuviški — katalikiški krautuvi: Diego, ir A. Baltrušaičio. Yra dvi duonos ir pyrago kepykli: Oškinio ir Raulpulsio. Teipgi yra dvi svetainės: Juodaičio, ir Raulynaičio; ir kaip matyt, jiems neblogo einasi.

Bes koki du metai, kaip į Naumiestį atsibaldė iš kažkur barzdaskutis, bene žydas; tuojaus įsikūrė barzdskustuvė, iškabino rusišką parašą „Odes-

skaja parikmasterskaja“, ir užsiliko čia, kaip matyt, ant visados. Matoma, kad jo amatas suteikia jam baltos duonos kasnelį, kurį pagamina lietuviai tam atėjunui. O musiečiai tik seilę ryja žiurėdami į jį...

Šįmet atvažiavo — tik ant „kelių sanvaičių“ — potografas teipgi svetimtautis, kurs išsikabino lentą su tokiu parašu: „Fotograf i živopisec Sur, člen fotografičeskago obščestva“. Bet ir tas, pamatęs kad čia galima pelnyti gardi duonelė, užsigyveno teipgi ant visados ir pilnai turi darbo. O pirmiaus čia buvo užsidejęs daryti fotografijas lietuvis, Stanaitis, bet tas neišsilaikė.

Į Naumiestį šįmet atkėlė naujus zandarus. Viens iš tų zandarų nieko sau zandaras, bet kitas — Dieve tu susimilk! landus, melagius, ir baisus girtuoklis; kalba gražiai lietuviškai, gudiškai, vokiškai, lenkiškai, ir žydiškai; jau tai atkultas — atmaltas zandaras ir šnipas. Dienoms, kaip su važiuoja iš kaimų žmonės, jis klausinėja kas girdėt, meluoja buk japonai jau suvisai baigiasi, buk tik mintą vandeniui ir zole, ir neužilgo jau žada juos užkariauti. Žmones jis liepia nesibijoti, nes esą nėra tokios viešpatystės kuri įveiktų Rusiją. Suprantančiam tik juokai ir pikta klausyti.

Lestnistvos kanceliarijoje (pas Naumiestį), kaip patėmyjo tulas vaikas, viskas esą surengta, viskas gatava popierose (žinoma visoje Rusijoje teip), ir laukia tik prisakymo rinkti „zapasnus“, o sako tas dalykas bus atlikta per 24 valandas... Jeigu pradės imti „zapasnus“, pamatysime, kaip lengviai tas nusiduos valdzios tarnams.

Apie Naumiestį šią vasarą pradėjo gausiai vaginėti ukininkų arklius; paskutiniam laike pavogė iš Rugių N. porą arklių, Suodžių Anta-

naičio porą, Urbantų Kareivos porą, Liepalotų Berzelio vežimą, vadžias ir plėškes. Vagių pritverti nė sykį nepavyko. Ukininkai kalba, kad žemsargiai tokias baikas darą nes bejieškodami dienoms lietuviškų raštų ir šaudyklių, apsižiuri kur kas padėta, o naktims, girdi, eina ir vagia. Toms kalboms padarė pradžią atradimas Bridziuose pas žemskiaubuvį, Kavaliaucką, daug pavogtų daigtų. — Daili mūsų policija!... Skaitikas.

Isz Szkotijos.

Darbai pas mus šiuom tarpu nekaip eina, nors bedarbių didelių ir nesimato. Atpigus laivakortėms daugumas lietuvių išvažiavo į Ameriką ir į kitus kraštus.

Pradėjus kilti tautiškam bei darbininkiškam susipratimui tarpe Škotijos lietuvių tankiai galima užtėmyti laikraščiuose straipsnius ar korespondencijas ir iš mūsų padangės. Bet, prisiziurėjus arčiau į tų raštų norus, mažai ką galima užtėmyti ideališko ir sujūdinančio apmirusią mūsų tautiečių dvasią. Vieni paduoda skaitlines vertelgų, tai vėl kiti apskaito kiek jie turi krautuvių ir pelno. Suprantama, kad tame nėra jokio blogumo, vienok mums turi rūpėti daugiau labas vargdienių negu visi vertelgos. Vieni kitus stengiasi apšmeižti — užgautieji vėla teisinasi, tuli net nebutus daigtus rašinėja. Teip, štai „Darb. Balse“ (n. 4) rašo iš Škotijos, kad kunigas Čiberkis negaudamas rodos su socialistais, iškeikė juos ir bandė įkurti kitą T. M. Dr-tę, bet nekurie įsteigtojai surinkę pinigų nuo sąnarių, išsiuntę į Ameriką, o ne kunigui atidavę, ir paskui kunigas iškeikė visus lygiai. Kitas vėla rašo (zr. 36 „V. L.“) paaškindamas „D. B.“ žinutę, kad kun. Č. bandė sutverti kitą lietuviš-

ką draugystę dėlei reakcijos prieš T. M. D. (Redakcija nuo savęs paaškindo teip kaip ten ištikrųjų buvo parašyta). Kad kunigas iškeikė mus esančias draugystes, tas teisybė; bet kad būtų tvėręs kokią nebuk draugystę, tai tame rašėjai suklydo. Sutvėrime kuopos T. M. Dr-tės dalyvavo tik tai nekurie iš Mossendo lietuvių, bet visai be kunigo žinios, ir kad kuopa tapo įsteigta, tai ne dėlei reakcijos ar dėl ko kito, tiktai dėl apšvietimo ir pakėlimo vardo mus lietuvių.

Iškeikus kunigui tariamuosius socialistus kaikurie iš komiteto T. M. D. k. sąnarių nuėjo pas kunigą ir pasiteisino, kad jie nėra tokiais, kokiais juos kunigas išvadino. Ir sulaukus nedėlios kunigas išgyrė T. M. D., paaškindamas jos mierius (nors žinoma saviškai), ragino lietuvius risti į draugystes, mokėtis rašyti ir skaityti knygeles. Bet reikia žinoti, kad pas mus lietuviai neteip greitūs prie mokslo ir tvėrimo draugysčių, kaip prie stiklelio. Kartą sutikęs du lietuviu užsišnekau apie T. M. D., tai jie man štai ką atsakė: „Tėvynės mylėtojas yra cicilistas; jūs girdi, mylite ne tėvynę, bet tą štai pabirką ką dabar stovi; mat, girdi, užsimanė kitą „viera“ sutverti. Argi mes nežinom kokia ta jūsų „viera“? Ogi totorių“... Su tokiais žmonių manymais susiduręs, nebežinai į katra kampą besisukti, ir nebežinai ką ir bekalinti...

Broliai, broliai! gana mums besnuduriuoti! Gana mums leisti laiką ant tuščių aprašinėjimų tų smulkių kasdieninių prietikių! Griebkimės kuogreičiausia ir karštai už darbo skleistį apšvietą ir budinti mūsų tamsių vientaučių tautišką, politikišką ir ekonomišką susipratimą. Laikas be pasigailėjimo bėga pirmyn, vienus iškeldamas dar augštesniai, o kitus gramzdindamas dar į gi-

lesnį pragarą nelaimių ir vi-
suotino suskurdimo. Kada
metę niekus užsiimsime tik
vien savo reikalais, kada susi-
vienysime mes vargdieniai ko-
voje prieš visokius prispaudė-
jus dvasios ir kuno, tada tik
nutrenksime ilgai nešiotus
pančius nevalios, tada tiktai
suzibės mūsų vargingose grį-
telėse spindulis laimės...

Mossend'ietis.

Spaudos atbalsiai.

„Pirtis jaują vainoja, o
abidvi suodinos“, — skelbia
išmintingas lietuviškas priezo-
dis. Jis jau iš senovės tankiai
buvo Lietuvoje pritaikomas.
Dabar da tankiau ir plačiau
jis pasiskiedė, nes ir spaudoje
gali nuolatai rasti sau vietą.
Perzvelgk, skaitytojau, tiktai
į mūsų (t. y. lietuviškus) laik-
raščius, o pamatysi, kad tai
teisingas tas priezodis.

—*—
Mūsų klėrikalai (t. y. kuni-
gai ir jų šalininkai, arba, kaip
žmonės sako — kuniginiai)
savo „katalikiškuose“ laikraš-
čiuose išjuokia despotizmą, —
rodos, jie jau yra šalininkai
liuosybės ir tolerancijos. Ne-
kęsdami despotizmo, jie sykiu
nekenčia ir karių, kurias tik,
zinoma, despotai užmano. Vie-
nok teip elgdamiesi, jie nekiek
nepasižiuri į save, ka ir jie pa-
tįs neblogesni despotai. Jau
neminint a. a. „Tėvynės Sar-
go“, kur koks-ten ponas Dim-
ša sėja ne'pykanta prieš žydus,
lyg, teippat a. a., ministeris
Plėvė, ir gėrisi laukinių žmo-
nių papročiu laikyti moterį po
pilnai-despotiška vyro valia,
teip, kad vyras savo pačią ga-
lįs, kad nor, parduot arba pa-
skolīt kitam — jau neminint
tų teip aiškių, beje — ir tan-
kiai atkartojamų despotiškų
norų, kurie yra tik prirengimu
prie „krūvino“ despotizmo,
dabar „Tėv. Sargui“ mirus,
„Katalikas“ (N33), turbūt pa-
mislįs, kad jau tas „prire-

gimas“ užtektinai yra atliktas,
— šaukia Milwaukės arcivys-
kupo trenksmingu, „lyg liuto“
balsu, šaukia savo „aveles“
pakelti jau tikrą „krūviną ka-
rę“ prieš socialistus! Tą ra-
šo kun. Dr. (daktaras?) Juody-
šius. Ir tą patvirtina savo
„patėmijimuose“ „Kat-ko“
Redakcija, ta pati redakcija,
kuri, rodos, užstoja už visus
prispaustuosius, net apie žydus
gerai rašo, antisemitizmo ne-
girdėt, rašo prieš darbininkų
prispaudėjus „storpilvius ba-
gočius“, rašo prieš karę, o ša-
lia-greta šaukia savo skaity-
tojus į „krūviną karę“ prieš
beginklius socialistus!

Pirtis jaują vainoja, o abi
suodinos.

* * *
Mūsų klėrikalai išjuokia
tautiečius, o ypač laisvama-
nius, už jų despotiškumą.
„Žvaigždė“ išrado net kokį-tę
laisvamanių karalių, Joną Di-
dyjį. (Kas-žin sau kokį ka-
ralių išrado? Juk kaip gal
vesti „krūviną karę“ be kara-
liaus?) Ar teisingai ar netei-
singai „Žvaigždė“ apkaruna-
vojo tą laisvamanių karalių,
tai iš spaudos nieko negalima
spręsti, nes da nieks nesiteikė
bešališkai ir nuosekliai paaiš-
kinti apie nenusisekusį rinki-
mą delegato į terptautišką dar-
bininkų kongresą, kas buvo
priežasčia „Ž-dei“ nusiųsti
tam delegatui karuną (mat ji,
nabagė, susimislįjo atkartoti
istoriją — pamėgdžioti popie-
zių, kada tas siuntė karuną ka-
raliui Mindaugui; bet ir jai
nepasisekė... Po popiežys
tai!...) Po „Žvaigždei“ atsi-
liepė ir „K-kas“, (N34) saky-
damas; „tarp nekurių mūsų
brolių, atsiranda despotizka,
da gal išz Maskolijos (na, ar
ir Millwaukės arcivyskupas
buvo Maskolijoje?), neiszgara-
vus dvasia. Be visuomenės
žinios, „byt po semu“ ir už-
baigta!“ Apie šitą „despo-
tišką dvasią“, atkartuju, da
reikia paaiškinimo. Bet kad

ji apsireškia ir tarp laisvama-
nių, ir tarp tautiečių, ir net
(kaip liudna!) net kartais
tarp socialistų, tai nēr abejo-
nės. Jau „Vienybės“ skaity-
tojai žino, ką Yldėginis su I-
landa šnekėjo apie kn. Dembs-
kį, kurs despotiškai norėjo už-
čiaupti Brooklyno kriaučiams
burnas (teisybė, tos jų burnu-
tės ytin negražios, bet vis gi
turi tiesą atvirai šnekėti). Da-
bar N33 „V-bės“ ir vėl pasi-
rodė panaši „dvasia“: p. Ta-
reila užsiuola ant tulų kores-
pondentų, kurie esą, lyg žiur-
kės volose, slepiasi po savo
pseudonimais ir gadina Susi-
vienyjimus. Teisybė, jei ga-
dina, tai negerai daro, ir tokius
reik sukritikuot. Bet kam
p. T. reikalauja, kad jie pasi-
rašytų tikras savo pavardes ir
ką jis mislija, sakydamas: „ta-
da, girdi, žinotume, ką su jais
padaryt“? Ką, įsekmui? kai-
lį išdirbt? Dėl amerikiečių,
tiesą, tas galima. O paveiz-
dan, kaip Yldėginis su Ilanda,
jeigu pasirašytų tikras pavar-
des — tuojaus atsидurtų „Kal-
varioj“, paskui — Vilniaus
„14No“, o ant galo, gal ir Si-
berioj... Tai mat, tokiu bu-
du ir liktų juodu su neišdirb-
tu kailiu, ir p. T. nežinotų,
„ką su juodviem padaryt“...
Beje, skaičiau keli mėnesiai
atgal, kad kokia-tai labai guo-
dotina S. L. A. kuopa stačiai
reikalavo, kad redakcijos iš-
duotų tulų korespondentų pa-
vardes; mat jau ir redakcijas
tie ponai nor paverst į žandarų
vyresnybes (upravlėnįje) ir
kad jos būtų šnipukais-provo-
katoriais. Ir ponai, šalyp to-
kių despotiškų instinktų, nie
kados neužsimiršta sukeikt ant
kunigų už jų sauvalę, arba
abelnai despotizmą. O tuo
tarpu visiems aišku, kad pirtis
jaują vainoja, o abi suodinos...

Tai mat.

Nuo Redakcijos.
Už korespondencijas ir apgar-
sinimus „Vienybės“ redakci-
ja neatsako.

Politiszkos žinios.

Politiszki sanvaitės nuotikiai.

Amerika. Aštuntą dieną la-
pkričio perėjo rinkimai Sovie-
nytų Valstijų prezidento, ant
kurio tapo vėla šrinktas da-
bartinis prez. Teodoras Roose-
velt. Jis gavo per visas valsti-
jas apie du milijonu balsų dau-
giau, negu kitos pavienės par-
tijos. Ant prezidento buvo pa-
statę savo kandidatus šios par-
tijos: republikonų, demokratų,
socialistų, social-darbininkų,
blaivininkų ir nepriegulmin-
gų. Kiek kuri partija gavo
apskritai savo nacionališ-
kam tikėtui balsų, dabar dar
nežinoma. Sprendžiant iš kai-
kurių valstijų nubalsavimų,
matome beveik visur dar dau-
giau balsavus už republikonus,
mažiau už demokratus (— jų
votai ypatingai šiuos rinki-
muos sumažėjo) ir blaivinin-
kus; toliaus iš eilės eina soci-
jalistai (jų votai stebėtinai nuo
praėjusių 1900 m. rinkimų pa-
sidaugino), social-darbinin-
kai — kurie visai menkai balsų
begavo ir nepriegulmingi.

Taigi dar vėl laimėjo repu-
blikonai, o su jais ir visa ar-
mija įvairio menčiaus piniguo-
čių, industrijos karalių, trus-
tų, kompanijų, milijonierių.
Dar vėla ketverius metus trau-
ksis, sistema išnaudomų,
prigavysčių, ištvarkos grob-
stymo visuomenės tur-
to ir kitokių nedorybių, už
kurias šiandieną Amerikos
darbininkų klesą turi vis aisa-
kyti.

Argi matant kapitalizmo
viršų vargdienis turi nusimin-
ti? Anaipol ne! Matant kaip
skaitlius susipratusių darbinin-
kų dauginas, reikia ne tiktai
neapsistoti dirbus, bet dar stro-
piau platinti laisvės idėjas, dar
smarkiau sudrutint energiją ir
varyt pradėtą kampaniją, idant
ateinančiuose rinkimuose 1908
m. butinai taptų išrinktas pre-
zidentas iš luomos pačių varg-
dienių, idant socialistų parti-

ja iškeltų savo vėliavą Washingtono ant stožo Baltojo Namų, o vargdieniai nutrenktų kapitalizmo uždėtus pančius...

Prancuzija. Besitęsiant žudingai Rytuose karei, kai-kurios šalys pradėjo teirauties, ar negalima būtų jai padėti galą įsimašant pašalinei spēkai, ir kaip už motorą tos spēkos tapė parinktos: Amerika, Anglija ir Prancuzija. Pirmosios dvi turi įtekme ant Japonijos, paskutinė ant Rusijos. Vienok dabar Prancuzija pasisakė, kad ji tegalinti į tą kištis tik tai ant tokių išlygų, kurios nė kiek nesukiršintų dabartinių sėbriškų santikių Prancuzijos su Rusija. Taigi pasirodė, kad prancuzų buržuazinė valdžia ne labai rupinas apie kraujo upelius tekančius tolimoj Azijoje ir kad pirma visko žiuri, kad tik nepatruktų jos veidmainiški ryšiai su kraugode carizmo hydra. Buržuazai mat visur tokie: ar Amerikoje, ar Maskolijoje, ar Prancuzijoje.

Austrija. Innsbruk'e, Tirolio didžmiestyje, praėjusioje savaitėje įvyko tarp vokiečių ir italų studentų dideli sumišimai, dėl kurių sutrėmimo tapo partraukta kariūmenė ir miestas apšauktas ant karės tiesų. Maišatei davė pradžią vokiečiai, kurie nonorėjo daleisti italams sutverti vietiniame universitete nuosavį atskirą fakultetą.—Visur mat šandien didžiama smaugia mažuma, ir tai vis vien patrijotizmo...

Italijos. Prabėgo visuotini rinkimai sąnarių viešpatystės Kambario, į kurį įsibriovė daugėsnis, negu pirm buvo konservatų, arba ministerijalistų. Socijalistų ir konstitucijonalistų vadovai tepgi tapo išrinkti antrusyk į savo vietas sąnarių gabinetu. Politikierius Palizzolo, kuris menama buk esąs galviniu slaptos draugijos „Mafija“, tapė Palermoje balsavimuose nuveiktas.

KARĖ

Maskolijos su Japonija.

Pastaram laike vėl pradėjo vaikštinėti gandas, jog į tą nežmonišką skėrdynę, kokia dabar veikiasi Rytinėje Azijoje, bandysę įsimašyti svetimos šalys ir užbaigti ruso-japonišką karę sutaukinimo keliu. Tokiais sudžiomis būtų buvę: Amerika, Anglija ir Prancuzija. Vienok Prancuzijai nuo to atsisakius, santaika neįvyko, ir tukstančiai nekaltų žmonelių bus skerdžiami kaip ir buvo.

Iš Porto Arthuro pareina žinios kaskarts blogesnės, ir visos liudija, kad jo pasidavimas japonams yra tik kelių valandų klausimu. Iš vienos pusės, maskoliai desėtkais miršta iš ligų ir bado, iš antros, japonai su didžiausiu įnirtimu padeda mažėti jų skaitliui, terorizuoja bombomis visas maskolių įtaisas, krautuves, gintuves, ir užima portų vis daugėsnį ir daugėsnį. Turbut, jau nesuspės, pributi į laiką ir Baltiko laivynė, kurios su didžiausia nekantrybe laukia uždaryti tam porte nelaimingi maskoliai.

Iš vidurinės Mandziurijos žinios šykštesnės ir tamsesnės. Turbut dar nenutiko didelio susidurimo tarpe dviejų didžiausių armijų, išimant mažus susikabinimus, kurie neturi didelės vertės, apart pasiuntimo po kelėtą žmonių iš abiejų pusių į geresnę pasaulę... Užtai dabar pilni laikraščiai žinių, padrebinančių kiečiausią širdį, apie dalykus dedančius pačioje Maskolijoje, kurioje renka visus rezervistus dėl varymo į piovinų lauką. Tų scenų baisumo negalima yra aprašyti trumpais žodžiais, ir vargiai kas jas gali sau perstatyti tikroje išveizdoje nepamatęs. Tačiau negalima nepaminėti to fakto, kad Europos rimtesni laikraščiai mena, jog ėmimas rezervistų prisku-

bis Maskolijoje revoliuciją... Duok die, sakysim...

Adm. Aleksiejevas jau pribuvo Peterburge, ir sako, kad aplinkui jo jau susiorganizavo šaika partizantų, kurie imsė daryti intrigas prieš Kuropatkiną. — Matykit, kaip „sunaitėvynės“ paisy apie „tėvynės“ pavojų!... Ant galo pridursim paskalą, kuris jau kelinta diena duruoja, kad japonų generalas Kuroki esąs jau negyvas. Jis buvo bausis botagas maskoliams, ir jeigu tas tiesa, kad jis pasimirė, tai japonai be mušio savo vieną mušį jau pralošė.

Dalis darbu.

NEW YORK. Važnyčių unijos organizatoriai pradėjo rinkti ir raišioti naujas kuopas iš automobilių važnyčių, kurie ikišiolei dar neprigulėjo prie jokios unijos. Tas pats yra daroma ir kituose didesniuose miestuose.

TRENTON, N. J. Visiems yra žinomu, kad unijos saukieniančias ypatas arba pramonės turi budą įdėti į teip vad. „nešvankų (—unfair) lapą“. Pakliuvusio po tokiu lapu visi unijonistai lenkiasi šalin. Į tokį lapą tapo įdėtas čianyktis katalikų vyskupas J. A. McFaul, kurs prie statomio namo karšuoliams nepripažino darbininkams unijinių valandų darbo.

ILLINOIS. Visi angliakasiai šitų apielinkų sugryžo prie darbo, kurį buvo pametę ant reikalavimo straikuojančių inžinierių, ir susitaikė su darbdaviais ant senų išlygų. Inžinieriai tapo užbaruoti nuo savo vietų ir užmainyti kitais. Kompanijos dar jiems pranešė, kad jei norės atgauti darbą, turės įstoti į uniją angliakasių arba kaip ne unijistai, o jų unija jau tapo atmesta. — Vadinasi, unija uniją suėdė ir abidvi liko liesos...

FALL RIVER, MASS. Med-

vilnių plantacijos jau tapo atidarytos, bet ant dikčiai pablogintų darbininkams išlygų. Darbdaviai visokiais budais medžioja darbininkus, kad galima būtų pradėti nors pusė darbo, tačiau šie paskutiniai dar svyruoja. — Nėra abejonės, kad žmoneliai vargo prispausti prisirtinus žiemai, išsižadės ir straike, kurį iškentė net 16-ką savaičių.

HARTFORD CITY, IND. Neseniai čia iškilo didelės muštynės, kurioje dalyvavo netik straikuojanti stikladariai, bet ir visa miesto liaudė, ir užmušė vieną žmogų. Įpykę stikladariai užėmė per keles valandas visą miestą ir terorizavo jį keišydami už minėtą žmogžudystę. — Ar gi ne dailus teatras piniguočiams pasižiūrėti iš augštų murinių palocių, kaip jų supindyti gladiatoriai piaujsi!...

Iš Amerikos.

Didelė konvencija.

San Francisco, Cal., šią savaitę prasidėjo didelė konvencija, milžiniškos unijos po vardu „American Federation of Labor“, kuri plačiai yra išsiškiejusi po visą Ameriką. Socijalistų partija viliasi šįmet laimėsianti patraukti šią uniją prie susivienijimo, kad paskiaus kovoti iš vieno prieš nedorą dabartinę kapitalizmo tvarką. Reikia tik palinkėti geros kloties tame mieryje, bet... jis abejotinas. Jau kad kapitalistų išrinktas prezidentas Roosevelt užkvietė ant pietų po rinkimais kaip tos unijos prezidentą Gompers, teip ir angliakasių Mitchelį, tai matyt, kad unijų vadovai gatavi taikintis su visais darbininkų priešais, tik tai ne su jų užtareliais. Mat apgynėjai vargdienių nesidrovi ir pačių vadovų apgavysčių aiškinti, kas, žinoma, labai kenkia jų kišeniniams interesams.

P r a ž u v o l i e p s n o s e .

Turbūt nė viename Amerikos mieste teip smarkiai nesiaučia gaisrai kaip New Yorke. Ten beveik kas sanvaite iškyla dideli gaisrai ir prarija po keletą gyvasčių. 10 lapkričio irgi išdegė keletas namų ir sudegė trys žmonės bei apie 20 pavojingai apdegė. Labiausia nukentė kelnorėse gyvenanti varguoliai. Namų savininkai mat nepasirupina jokių įtaisų užbegimo ugniai bei išsigelbėjimui pragumų. Jie žino tik atlupti randas, kurių neišmokant, išmeta vargšus ant gatvės.

A r m i j a i r l a i v y n ė .

Randame militarisko sekretoriaus atskaitose, jog Amerikos reguliariška armija paskutiniu laiku susideda iš 6,966 oficerių ir 83,102 kareivių (iš 27,380 rekrutų šįmetinių 3,662 yra svetimtaučiai). Čia žinoma, nesiskaito valstijų milicija bei nacionališka gvardija, kurios teipgi visada pasirengę ant mostelėjimo kapitalistų durti jų priešus. Taigi matome, kaip Amerikos laisvė kaskart yra suveržiama didesniais retėžiais, ir kartais, neduok-die, jeigu prisieitų darbininkams, neturintiems jokių ginklų, susiremti su triuso siurbikais, tai būtų bausis praliejimas kraujo... Dabar, vėla, laivynė: nepraei na sanvaite, jau rašo kad ten ir ten „apkrikštino“ kokį karišką didelį laivą... O tie visi „krikštai“, tai ženklina, kad budavojasi vargingam proletarijui grabai...

„N a r s u s ”

v y s k u p a s .

Rašo „Appeal to Reason“, jog garsus ir „narsus“ Milwaukee's vyskupas Messmer, kurs nerėsi iš kailio bekeikdamas socialistus ir vadino juos velnio įkuniais, tapo per tuos pačius socialistus Milwaukee'je užkviestas pributi ant kongreso, kur būtų buvę vedami ant socializmo tēmos disputai. Bet Messmer pributi atsisakė, pri-

durdamas, kad „socialistai yra tikrai kareiviai ant tyrai ekonomiško lauko ir kad žėdnas geras katalikas gali persiimti jų idėjas jeigu ne visas tai nors didžiumą“. Tada socialistai, tikėdamies, jog vyskupas teipgi yra „geras“ katalikas, užkvietė jį įstoti jų partijon, bet jis atsisakė nuo užkvietimo ir nebesurado ką atsakyti.—Tokie Messmer'iai, Hoban'ai, ir kiti katalikų bažnyčios hierarchos yra drąsus ir iškalbus tik tai sakyklėje, kur milijonai dievuočių drebėdami klauso mētomų prakeikimų, vienintelio ginklo apgynimui kunigijos reikalų.

P a r d u o t i

n a š l a i č i a i .

Sykį minėjom, kaip New Yorko našlaičių prieglauda — Catholic Foundling Asylum — pardavė daugelį vaikelių į Meksikos privatiškas šeimynas. Tų našlaičių štai koks likimas: mexikonai tokius vaikelius nusipirkę vartoja juos prie atlikimo sunkiausių darbų, prastai peni, blogai dengia, už menkniekius plaka ir per visą jų gyvenimą jie pasilieka pirkėjo savasčia, teip vaikinai kaip ir mergaitės... Prieglaudų prižiūrėtojai — kunigai ir „seselės“ — jau seniai rasi tą pirklystę praktikavoja. Tik, ant jų nelaimės, dabartinė nenusisekė, nes Arizonos baltveidžiai visą „tavorą“ siēmė, ir tik ką nenulinčiavojo „sesučių“ agento. Tenykštis gubernatorius Brody iškėlė priešai tuos perkmainius bylą, ir, rasi, prigulinčiai nubaus.

I s z l i e t u v i s z k u d i r v u A m e r i k o j e

Shenandoah, Pa. 1 lapkr. š. m. karčiame J. Lab'čio likosi su peilių perdurtas J. Vabalas, kuris į 4 valandas potam ir pasimirė. Ignas Pačiukonis, kuris atliko tą uedorą darbą, likosi suareštuotas. Mat juodu minėtoį karčiame gerė ir begerdami susivaidijo —

Vabalas rėzė Pačiukoniui per žandą, tas išitraukęs peilį durė V. į kaklą, su virš minėtu rezultatu. Gal but niekšui ir pasisekė pabėgti, jei būtų karčiamninkas į laiką nesugriebęs ir nepalaikęs, kol nepavedė policmoną. Juodu, ant kiek man yra žinoma, buvo geri katalikai, jokių raštų neskaitė, kuriuos mūsų kunigai keikia, ir kurinos skaitančius grumena pekla. Minėti gal važudžiai turbūt eis į dangų, nes buvo geri kunigų klausytojai. *Vienybės skaitytojas.*

Pittston, Pa. Kaip kasmet teip ir šįmet vietinė dr-stė „šv. Baltramiejaus Blaivininkų“ parengė 28 spalnio, dienoje S. Daukanto, didelį susirinkimą su prakalboms, dainoms ir deklamacijoms, kuris labai iškilmingai ir gražiai atsisbuvo. Šįmet jau susirinkusieji gražiai užsilaike, nekėlė laike prakalbų triukšmo, nebedauzė langų ir nebepylė svetainėn žemių... Matyt, kad jau bent sykį ir Pittstoniečiai įgaus protą.

Zmonių buvo susirinkę apstus burelis. Atidarūs susirinkimą dr-stės pirmsėdžiui A. Petruškevyčiui ir paaiškinus jo mierį, sekantieji kalbėtojai laikė į susirinkusius kalbą: 1. P. Paseckas iš Scrantono kalbėje apie pasiskirstymą žmonių į luomas ir kad darbininkų luoma pervis daugiausia yra nužeminta ir į gramzdinta į vargus. 2. F. Zivatkauckas iš Scr., kurs pasakojė apie S. Daukanto gyvenimą ir kaip žmonės vargdieniai jau nuo senų-senovės yra skriaudžiami ir alinami per kapitalistus ir dvasiškią. 3. Dr. Želvienė iš Plymoutho apie republikonų ir demokratų partijas, kaip jos vilioja vargšus, kad tik už jadvi balsuotų, bet tapę išrinktais, engia darbininkams kailį kiek įgalėdamos. Ragino dienoje balsavimų balsuoti už savo partiją —

už socialistus. Tarpuose kalbų buvo įmašomcs dainos, kurias dainavo Plymoutho Dr. V. Kudirkos Dainininkų choras ir deklamacijos, kurias atliko šios mergaitės: K. Valaičiūtė, A. Talubiūtė, M. Miļiauskiūtė, F. Matusėvyčiūtė, F. Laukaičiūtė ir O. Valaičiūtė. Ant pabaigos tapo surinkta \$2.02 aukų tautiškiems reikalams, kurias paskiriam pusiau kankintiniams ir moksliviams. Visiems dalyvavusiems susirinkime, kalbėtojams, deklamatorkoms ir dainininkam ištariame širdingą ačių.

D-ės rašt. *J. Cepulis.*

Chicago, Ill. Negalima užtylėti ir nepranešti visuomenei apie čianyškčių lietuvių krutėjimą ir jų darbus. Yra čia nemaža dalis lietuvių su progresyviškoms nuomonėmis, kurie tai nepersenei ir sutvėre kuopą S. L. A. ir kurie kaip įgalėdami darbuojas, kad paplėsti tarpe savo tamsenių brolių apšvieta. Bet yra da žmonių (ir jų didesnė dalis) pasinerusių gilybėse konservatizmo ir nenorinčių nieko žinoti apie naujas idėjas, naują draugijoje judėjimą. Štai keletas iš tų pastarųjų prieš rinkimus prezidento sušaukė politiską susirinkimą ir pakvietė ant jo net penkis kalbėtojus. Kalbėtojai visi buvo iš tų, kuriuos patįs lietuviai peni, dengia ir krauja kapitalus, ir už tai kalbėtojai atsimokėjo savo penėtojams tuom, kad vieton pasiskinti, kas yra jų prispaudėjai, stumė visus prapultin dar giliau. Nė vienas iš jų nekalbėjo ir neaiškino žmonėms, iš kur pareina tie visi šių dienų vargai, ir kaip reikia nuo jų išsigelbėti, bet beveik žėdnas iš jų pradėjęs kalbą nuo žodžių: „broliai katalikai lietuviai zemačiai“ (verksmingu balsu) aiškino toliau kaip laike Clevelando darbininkai užpė valgė, kaip Cox'as surinkęs bedarbius vedė pas Cleve-

landą, kad anas padarytų su jais „ką norėtų“. Ant užbaigos to šiuo ragino susirinkusius balsuoti už republikonus, „uz kurių ponavojimą labai mumis gerai yra, ar ne, broliai?“ — ir kalba pabaigta... Griaudu kad tokią pat kalbą pasakė net išleistas lietuviško laikraščio. (Koksai? Juk ten yra ne vienas. R.) Bet juokingiausia ir bauriausia kalba buvo lietuviško „lojerio“ (—advokato), kurs sakė tikis į republikonus kaip „į dievą tėvą, sunų ir dvasę šventą“... Liepė nusipirkti „springs'us“, kad galima būtų lovoje pasisupt, etc. Toliaus susijudinęs, šaukė: „vyrai, ant peilių, už republikonus! piau- kim, šaukim tuos kurie priešį nasi mums...“! Na, o ką? pasigėrėkite vientaučiai iš „savųjų“!... Galiausiai išleistas liet. laikraščio pasakė kad jis nuperka klausytojams bačką alaus. Ir taip paliko bačką alaus ir penkias bačkas melų, nuo ko išmintingesni klausytojai skubinau prasišalino.

Vienas iš klausytojų.

South Fork, Pa. Lietuvių šitam miestelyj yra apie 40 vedusių ir apie 100 pavienių; 10 lietuvių turi pasistatę ir savo bakuzėles. — Rodos juk nemažas burelis čia lietuvių gyvena, bet tautiškame susipratime stovi daug žemiau už kitų kolonijų lietuvius. Nėra čia nė S. L. A. nė T. M. D. kuopų, rods jau nors tas privaletų susitverti. Yra viena draugystė po vardu šv. Juozupo, susitvėrusi bene 1900. Medegiškai ji stovi gana gerai: turi savo svetainę, kur laiko balius ir turi valdzios pavėjimą pardavinėti nedėldieniais alų, kas atgabena dr—stei geroką pelną...

25 spalnio lietuvių čia turėjo susirinkimą pasikalbėti mui apie prisiartinusius rinkimus. Kaip rodos lietuvių laikysis republikonų pusės.

Paskui tapo įnešta sumesti po našlės pinigėlių mūsų kankinti- niams, ir geros valios tautie- čiai sudėjo \$1,11. Pinigus nu- tarėm prisiųst į „Vienybės“ redakciją. Nors tai ir maža auka, bet visgi reikia žmones pagirti už gražų norą. Kaip rodos lietuvių rengiasi statyti naują dievnamį; tik nevieni, bet kompanijoje: lietuvių, lenkai ir slavakai... Rods čia jau yra kompaniškas dievna- mis (teip lietuvių vadina ai- rių bažnyčia), bet tuom dar nepasiganėdindami, jie nori pasistatyti savo. Turėjo jau apie tą reikalą susirinkimą ir, kaip girdėjau, pasiturinti lie- tuvių nutarė duot ant to rei- kalo vieni po \$100,00 kiti ir daugiau... Ak lietuvių jau papratę dievnamius budavoti: pristatė airiam, pristatė len- kam, pastatys ir ungaram!.. Bet kada jie susipras ir kada jie pradės sau darbuotis dėl savęs, tai gal dar toli ta gady- nė... 26 spalnio anglinyčioj vadinamoj „Sun Shine“ ex- pliozija buvo tokia didelė, kad net per pusę mylios aplinkinių gyventojų visi langai išbyrėjo; prieg tam viena ypata likosi užmušta, o kai—kuriuos poniš- kesnės moterėlės dar ir šiadien tebedejuoja nuo išsigandimo. — Tai tokias pas mus naujie- nos. Tikiuosi, jog kitą kartą turėsiu ką naudingesnį pra- nešti iš mūsų apielinkės.

Mat. Gramas.

East St. Louis, Ill. 8 lap- kričio š. m. kaip žinoma atsi- buvo rinkimai prezidento Suv. Valstijų. Šimet pas mus ne- labai kabinosi kapitalistų po- litikieriai prie lietuvių, tik ponai republikonai parengė vieną vakarą savo prakalbas pas S. Joci, žinoma, paskirtas dėl „polakų“ (lietuvių čia be- veik nežinomi), kur gyrė „po- lakams“ savo, Rouseveltą, kai- po darbininkų „geradėją“, tik nesuspėjusi darbininkams nie-

ko gero padaryt. Bet ant lai- mės lietuvių nedaug tenai su- sirinko, susibėgo daugiausia visoki valkatos, tykodami gau- ti už dyką lašą alaus. Begi- riant republikonams „polakus“, p. Joci dar bandė pa- aiškinti, kad čia ne „polakai“, bet lietuvių; galiausiai nupirko už dyką alaus, ir taip pabaigė savo mitingą. Demokratai neparengė nė jokios „exkur- sijos“ dėl „polakų“, tik ši- dien rinkimų dienoje, laksto pasamdyti jų mekleriai, tarp kurių yra ir keli lietuvių, ra- gindami balsuoti už kapitalis- tus; žinoma, jie trūsiasi mel- lydami kyšių. Už socialistų partiją mažai kas iš lietuvių tebalsavo. — „Liet. Am. Ne- prigulmingas Kliubas“ nega- lėjo ant šių rinkimų dalyvauti, dėl lietuvių nerangumo, kurie ne noriai prie kliubo rašosi.

Dabar E. St. Louis'e yra 14 liet. karčiamų; jos tai užside- da tai vėl nyksta, bet visgi jų skaitlius kas kartas didinasi. Yra viena liet. mėsinyčia, ir viena drabužių krautuve p. J. A. Brazio, po n. 525 Collins- ville Ave. Iš vietinių lietuvių vertelgų mažai yra suprantan- čių tautiškų reikalus, tik vie- nas J. A. Brazys yra tikras lietuvis, o tarp kitų net yra priešai tautiško krutėjimo. Tik 4 vertelgos skaito lietu- viškų laikraščius 2 „Lietuvos“ ir 2 „Vien. Liet.“ kiti sako „kad lietuviškas gazietais tai š...“, mat jie „ponai anglai“, nors angliškai kitas susišnekėt pilnai nemoka, o apie paskai- tymą angliško laikraščio nėra nė kalbos. Bet kam jiems to skaitymo, juk jie „bizni“ ir taip gerai išvaro; dar čia \$2,00 ant metų bereikalo mokėt... — Aš užmanėčiau vietiniams lie- tuviams, kad jie pareikalautų atėję pas poną saliuininką lie- tuviškų laikraščių, dėl paskai- tymo; jeigu-gi jis to neturėtų, tai nepragerti pas tokį anė vie- ną nikelį, kol neužsirašys, nors vieną arba 2, lietuviškų laik-

raščių. — Tarp vietinių saliu- ninkų yra ir du lietuvių pro- testonai: Turoras ir Alysas. Lietuvių protestonai, gyve- nanti E. S. Louis'e, aptingo ant savo bažnyčios mokėt, kuri yra Collinsville, Ill.; pirmiaus jie mokėjo kas mėnesį po 50c., bet skaitliu mokančiųjų pra- dėjo eiti mažyn ir mažyn, ir dabar visai prapuolė. Dabar liko visos skolos išmokėti Col- linsville's lietuviams protesto- nams, kurie turbut paskui E. St. Louis lietuvių į savo baž- nyčią su jokiais tikėjimiškais reikalais neįsileis. Ant to reikia daug užmesti fanatikams prūsų lietuviams, kurie „ant praplatinimo evangelijos tarpe biednųjų pagonų“ sudeda ko- kiam tų Lokiui su Laužemiu tukstančiais markių, kurie ne- zinia keno suvartojami tampa. Aš mislyju lietuviui lietuvi „dušėlė“ iš peklos išvilkti bu- tų daug melniaus, negu kokio juodveidžio, kuriuos paskui p. Lokys apkrikštyjęs padarys į spangus vokiečių keizerio ver- gus. Ar jau pas prūsų lietu- vius taip viskas geroje tvarko- je stovi, kad jie apie nieką daugiau nesirupina, kaip tik apie praplatinimą vokietystės tarp kokių ten juodveidžių? Man rodosi, kad vokiečių tau- ta yra ant tiek stipra užlaikyt savo misijas ir platint „vokiš- ką kultūrą“ tarpe necivilizuo- tų tautų be pašelpos prūsų lie- tuvių. Kamgi tie prūsų mal- dininkai, kaip ana Kibelka ir kiti, nuo suvargusių lietuvių po kelis skatikus „vardan Je- zaus“ iškaulyję, nori užbėgti vokieciams šelpimą vokiškų misijų? Pas pačius taip tau- tiški kaip ir tikėjimiški reika- lai užvirte, o jie šelpia kokias tų nežinomas misijas, kurios lietuvius visai neapeina. Jeigu jau prūsų maldininkai yra to- kie smarkūs parėmėjai protes- tantizmo, prigulėtų jiems nuo- tų tariamųjų biednų pagonų kelis markius nutraukus, dar biednesniams Collinsville's lie-

tuviam protestonams ant įtaisy-
simo jų bažnyčios ir mokslai-
nės paaukauti, nes tai tik vie-
nos tautos ir tikėjimo žmonės,
o jie nori dar savo tautystę net
svetimoje žemėje išlaikyti, sa-
vo vaikus teipgi pamokindami
lietuviškai. Taigi tas dalykas
prusų lietuvius turėtų labiau
apeiti, negu vokiškos misijos
Indijoje ar Aprikoj. Velytina
butų, kad bent kuris iš geres-
nių prūsų lietuvių kitiems apie
tai užsimintų.

Laumės Vaikas.

**Madison Vinice, ir Gra-
nite City, Ill.** Šituose mies-
teliuose randasi ir keletas lie-
tuvių; jie yra įsimaišę tarp
lenkų, ir apie tautos reikalus
beveik nieko nežino. Didesnė
dalis jų yra tokie „ku letuviš-
kai nemuoka čituoc“; jie dirba
vietinėse geležies ir karų dirb-
tuvėse. Skarmalius.

Susivienijimo L. A. reikalai.

Naujai prisiraszė prie Susivienijimo Liet. Am.

Glen Lyon ir Wanamie, Pa. 24 k.

Martinas Sluzaitis
Južė Sluzaitienė

Vincas Sarpalius

Paterson, N. J. 101 kuopa nauja.

Jonas Zdanis

Andrius Varaškevyčia

Jonas Rakauskas

Antanas Dylis

Izidorius Navickas

Antanas Zdanis

Južė Navickienė

Veronika Varaškevyčienė

Rozė Dylienė

Vincas Malinauskas

Jieva Zdanienė

Jurgis Sadauskas

Marė Sabaliauskiutė

Antanas Menkelionas

Petras Varaškevyčia

Katrė Varaškevyčienė

Petras Jesiukevyčia

Vincas Kindara

Marcelė Kinderienė

Herrin, Ill. 96 kuopa.

Adomas Jurkevyčius

Uršulė Jurkevyčienė

Juozas Pečiukaitis

South Park, Wash. pavienė.

Franciška Martinkaitienė

Hudson, ir Maynard, Mass. 58 k.

Kazys Mokevyčia
Plymouth, Pa. 6 kuopa.

Petras Jastremskas
Westville, Ill. 18 kuopa.

Antanas Karpavyčius
Alena Puišienė

Liudvika Dalydienė

Passaic, N. J. 47 kuopa.

Pijušas Norkus

Pijušas Gilius

Jonas Stankevyčius

Magdė Stankevyčienė

Magdė Janušaukiutė

Broogton, Mass. 17 kuopa.

Juozas Kulvinskas

Priceburg, Pa. 80 kuopa.

Mikas Maciukevyčius

Shenandoah, Pa. 23 kuopa

Petronė Dadurkienė

Ona Kancierienė

Antanas Stučka

Matylda Ambraziutė

Martynas Zubavyčia

Marė Zubavyčienė

Westville, Ill. dr. P. ir P. N. 29

Fr. Baltrušaitis

Petras Lukauckas

Petras Ujinskis

Jonas Vilinskis

Tam. Gudauckas

Aleksandra Norvidas

Maži vaikai prisirašę.

Herrin, Ill. 96 kuopa

Franciškus Jurkevyčiukas

Juozas Jurkevyčiukas

Shenandeah, Pa. 23 kuopa

Reimundas Astramskutis

Albinas Astramskutis

Antanas Merkevyčiukas

Marė Misiukevyčiutė

T. Astramskas.

S. L. A. sekretorius

Reikalai

„Tėvynės Myl. Draugystės.“

Kaip daugumai yra žinomu,
jog „Darb. Viltis“ davė savo
skaitytojams dovaną siuvamą
mašiną, kuri tapo skaitytojais
nubalsuota man. Aš-gi, kaipo
gavęs daugesnį balsų, ir tapęs
tos mašinos savininku nuspren-
džiau ją pavesti ant naudos
tautiškų reikalų ir, kad teisin-
giau nulemti kam įsakmui ji
turi būti atiduota, užpra-
šiau balsavusių paduoti savo
nuomones per „Darb. V.“ Visi
išreiškė patarmę, kad reikia
atiduoti Tėv. Myl. Dr-stei:

Taigi šita mašina, vertės nuo
60 dol., dabar pasiliko T. M.
D. savasčia, ir dr-stės centr.
kom. tepasirupis ją sunaudoti
visuomenės labui, išleidžiant
moksliskas knygeles.

A. B. Strimaitis,
138 W. Spruce str.,
Mahanoy City, Pa.

New Yorko ir Brooklyno 4
k. į centr. kom. skiria tuos pa-
čius. Į lit. kom. J. Laukį,
Dr. Bacevyčių ir Rutkų. Išlei-
dime knygos, Dro Šliupo pa-
rašytos, prisidėt. Moksleivių
fondą „Aušrai“ nepavest. Nu-
siųsti į Japoniją lietuviams ka-
reiviams, nelaisviams, raštų.

Sekr. A. Liesniauskas.

Forest City, Pa. 44 k, skiria
prez. M. Paltanavyčių, izdiniu
ku J. Anskį. Į lit. kom. P.
Mikolainį, F. Matulaitį ir V.
Šliakį. Šelpimą moksl. paves-
ti „Aušrai“. Prisidėti prie S.
L. L. išleidime knygos. Orga-
nu patariam palaikyti „V.L.“
Komitetas.

Cleveland, Ohio., kuopa ski-
ria į centr. kom. senuosius. Į
lit. kom. P. Matulaitį ir J.
Laukį. Kaslink susivienijimo
su Prūsų Lietuvių Susiv., tai
mės pritariam tik ant tų išlygų
susivienyti, jei P. L. S. susiga-
dys prisiuntinėti į T. M. D.
savo raštus del savitarpinio
paplatinimo, ir kad prisiųstų
mums knygas lotyniškoms rai-
dėms (tokių minėtas susiv.,
mums regis, neišleidinėja. R.)
Komitetas.

Meriden, Ct. kuopa skiria
į c. k. tuos pačius (senuosius).
Į lit. kom. Dr. A. M. Bacevy-
čių ir J. Laukį. Šelpimą moks-
leivių pavesti „Aušrai“. Knygą
išleisti susidėjus su S.L.L. Or-
ganu prašome pasilikti „V.L.“
Kp. rašt. J. Januševyčius.

Scranton, Pa., kuopa per-
stato į c. k. šias ypatas: prez.
M. Paltanavyčių, kasierium M.
Valentinavyčių iš Scrantono,
knygium J. Simanavyčių iš
Plymoutho. Į lit. kom. V.
Šliakį ir P. Matulaitį.

Komitetas.

Rochester, N. J. k. skiria į
c. k. visus senuosius. Į lit.
kom. V. Jankaucką, P. Šerną
ir V. Šliakį. Knygą pritaria-
me išleisti susidėjus su S.L.L.
Moksleivių fondą pavesti
„Aušrai“. Kaslink susidėjimo
su Prūsų lietuviams, tai mės ne-
busime priešingi, jeigu didžiū-
ma tam pritaras. Organu mel-
džiame pasilikti „V. L.“ ir su-
tiukame ant paduotų „Vieny-
bės L.“ išlygų, kad netalpinti
vardų senų sąnarių. Pritaria-
me, kad nusiuntimo raštų Ja-
ponijon kaštai p. Naujokui
butų apmokėti iš T.M.D. izdo.

K. Vaivoda.

Ansonia, Ct. nauja kuopa
skiria į c. k. tuos pačius. Į
lit. kom. Dr. A. Bacevyčių ir
P. Matulaitį (abu ant 3 metų).

Kuopos prez. J. S.

Turners Falls, Mass. Patė-
myjės 52 n. „V. L.“, kad dar
reikia vieno sąn. į lit. kom. ski-
riu į Lelio vietą V. Jankaucką
ir į Rutkaus — P. Matulaitį.

Pavienis Kazys Čelkis.

Užsimokėjo:

Senecaville, Ohio.

Ant. Ilgunas 60

Liud. Katylius 60

Juoz. Miliunas 60

Naujas: Ant. Lukšys 60

Colinsville, Ill.

Nauji: Juoz. Unguraitis 60

Ant. Švagzdis 60

V. J. Raudonius 60

A. Sedaitis 30

Shenandoah, Pa.

Jon. Kunca 60

Mot. Vakraina 60

Mik. Butkevyčius 60

E. Hartford, Conn.

A. V. Budininks 60

A. Bacevyčia 60

J. Bacevyčia 60

Boston, Mass.

Seni: Jon. Žvairaitis 60

Vin. Kaunas 60

Mat. Mešlius 60

And. Gumauskas 60

Tam. Jakavoris 60

Jon Malionis 60

Jon. Turauskas 60

Stas. Bendoraitis 60

Vin. Samuolis	35
Alex. Aukštikalnis	60
Kaz. Lapinskas	60
Mot. Oškinis	60
Juoz. Simkus	60
Pet. Stanis	60
And. Ziminskas	60
Ant. Valuckas	60
Konst. Liubenas	60
Antanina Liubenienė	60
Jon. Mockevyčia	1,00
Juoz. Matukaitis	60
Izid. Latvinskas	60
Pet. Čeplikas	60
Mat. Mockapetris	1,00
Leonas Mačys	60
And. Vartavyčia	60
Jon. Kaminskas	60
Pet. Plėnškis	60
Pet. Pliškas	60
J. K. Jeroševyčia	60
Nauji: St. Klimavyčia	60
Juoz. Luzas	60
Piūs. Brokevycia	60
Vin. Kudirka	60
Juoz. Dimša	60
Fan. Česna	60
Vin. Staruška	60
Ant. Latvinskas	60
Kaz. Westfield	60
Ant. Masionis	60
Jon. Adomavyčia	60
Vincas Virbickas	60
Juoz. Laukis	60
Kaz. Vilkas	60
Jon. Aviškis	60
Ant. Kučas	60

T.M.D. Sekr. A. Ramanauskas.

Laiszkas isz kares.

(Tasa)

Dabar nežinia, ką daryti. Bobutė (velionio matušė) kaip perskaičiau laišką apie Mikolomūtį, apalpo net ir neužilgo pati iš širdies skausmo užmerkė ant amžių akis. O mano matušė verkia, vargšė, ir verkia, ir jau beveik suvisu nuo ašarų apjako. Jau ir pirmiau ji buvo silpna ant akių, nėra pasimirus vyrui paliko našle su 2 metų vaiku (aš buvau tada 2 metų), ir besitriusdama ir verkšlėndama per dienas ir naktis sugadino akis visiškai.

Aš ant velionio kaštų ėjau

35 mokslą ir visa šeimyna mitome iš dėdės rankų. Dabar mane jau iš mokyklės išmetė kaipo nebegalintį už ją užmokėti. Vienas geros širdies mokytojas norėjo išgauti man stipendiją (—pašalpa mokslą einančiam) nuog valdžios, bet ši pareikalavo aprašymo, kokius, girdi, turėjo užpelnus mano giminė... O iš kur męs vargšai, gausim užpelnus, kad tokius teturi tiktai jenarolai ir kiti didžiunai?... Beje mano bočius rods jau buvo net ant trečios tarnystės apsilikęs kariumenėj, pakeltas fetfėbeliu, ir buvo užmuštas po Plevna 1877 m., o mano tėvas teipgi buvo gerai kareivijoje užsitarnavęs, bet kad vieną sykį budamas fetfėbeliū, jis atsisakė mušti naujai pribuvusius kareivius (novobrančus), tardams oficeriui „jog išmokys ir be mušimo“, taigi už tai buvo oficeriaus apskūstas, kaipo „buntaučikas“, į kariūmenės sudą, kurs ir nusprendė jį ant trejų metų į disciplinarišką batalijoną, ir už trejeto, dienu buvo mirtinai užplaktas. Jo brolis jaunesnysis teipgi buvo Mandziurijoje telegrafistu, bet bokseriams sukilus 1900 m., jis su pačia ir dar keletas bėgo Port Arturo linkon iš visų pusių mušami nuo bokserių, kurie tada ir sugavo nevalion gyvą jo pačią. Jis potam verkdamas maldavo vyriausybės (Aleksiejevo) pajieškoti jo moterės tarpe kyniečių, bet, vieton išpildyti jo prašymus, jis tapė įmestas į kalėjimą, kaipo per daug drąsus ir pavojingas. Praėjusiuos metuos jis kalėjime, Porte Arture, ir pasimirė. Teip tai begėdė caro valdžia ir jos pusiau-žmonės, pusiau-žvėrys taruai atsिमoka savo valdiniam už ištikimą jiems tarnavimą!...

Taigi ir man nėra ko vilties, kad valdžia duotų paspirtį: vietoj to, galiu greičiau bemaldaudamas papulti į kalinį, kaipo buvo ir su mano dėde-

mis... Nebutų prazuvę bent tie pinigai, kuriuos velionis išsiuntė, bučia bent pabaigęs realinę mokslinę, o dabar reiks pasilikti nė „keptu nė virtu“. Velionis rašo mirdamas „ne užmiršk tavo tėvo ir dėdžių“: — o! aš niekad neuzmiršiu! ir jų nekaltai pralietas kraujas visada man primins visas skriaudas mūsų tėvynei padarytas ir suteiks man spēkas už tą kada nors nevidonams mūsų tautos atsımokėti...

Pasiliekam ašarose

Jusų Jonas M."

(Toliaus bus.)

Juozas Kaz. Jankauskas.

Nauji rasztai.

Laidokas... Ašis. (Apy sakelė iš dabartinio gyvenimo.) Išleido L.S.D.P. Prekė 5 kap. Londone 1904 m. Pusb. 15.

Toje trumputėje apysakelėje yra perstatyta darbininkas žmogus, dvaro įnamys (gritelininkas), kaip jis pavogė iš pono miško ašį ir, kankinamas sąžinės, prisipažino per išpažintį kunigui. Tas pranešė ponui ir ponas išplėšė nuo žmogaus už tai 10 rublių. Keršdamas žmogus nrėjo poną apvogti ir uždegti, bet tapo sugautas ir pateko kalėjiman.— Liudna ir graudi apysakelė.

K. Kautsky... Prie žydu klausimo (vertimas iš vokiškosios.) Parašė... Išl. L.S.D.P. Prekė 5 kap. Londone 1904 m. Pusb. 16.

Cia yra bandoma nurodyti priežastis, dėlko Rusijoje ir Lietuvoje yra neapkenčiami žydai ir kaip iš to kilančius negerumus suderinti. Nežinia ant kiek tos teorijos duotųsi išvesti gražiai į praktiką, vienok kadangi męs šiadien kitokių dar neturime, tai neprošalį butų prisilaikyti ir tokių. Ypač kad tame skelbiama yra žmoniška meilė ir lygybė.— Knygutė gana akyva.

K. Marks ir F. Engels... Komunistų Manifestas (verti-

mas iš vokiškosios). Parašė... Išleido L. S. D. P. Londone 1904 m. Prekė 20 kap. Pusb. 52.

Nors Komunistų Manifestas šiandieniniam socializme nevisur—kur yra galimas pritaikyt, daug jo ruožų yra nusėję ir tapę nereikalingais, tačiau jis buvo, yra ir bus viso socializmo pirmutiniu pamatiniu akmeniu, abelni jo siekjai nėra svetimais, kaip tų laikų, kada jis tapo išleistas, komunistams, teip ir šiuolaikiniam aršiausiam revoliucionieriams. Žodziu, minėtas manifestas yra kiekvieno socializmo katekizmine knygutė, ir taigi kaip tokia privalo buti per kiekvieną žmogų darbininką perskaityta.

Vienos revoliucija 1848 m. (Austrijoje). Išleido L.S.D.P. Londonas 1904 m. Prekė 12 kap. Pusb. 31.

Trumpas vertimėlis apie įvykusią 1848 m. Vienoje (Vindabonoje) revoliuciją: — jos priežastis, eisena ir pasekmės. Tai buvo smurta kovą darbininkų su monarkizmu norint atgauti savo išplėstas tiesas. Nors minėtą revoliuciją tiesmoka darbininkai pralošė, tačiau ji privedė prie to, kad tapo panaikinta baudžiamoji vergija. — Naudinga perskaityti knygutė ir pamokinanti,

Apuokas... Kovoje už laisvę. (Drama trijuose veiksmuose). Parašė... Išleido L.S.D.P. Londone 1904 m. Pusb. 20 Prekė 10 kap.

Darbininkas pabirkos turi savo sergančią džiova motiną ir seserį, kuri širdingai įsimylėjusi į savo brolio draugą. Prisiartinus gegužės pirmai, išėina abu draugai miestan ir susivienija darbininkų demonstracijon. Čia vieną iš jų nušauna kareiviai, o kitą peršautą nugabeno kalėjiman. Motina numiršta, o sesuo išėina iš proto.—Regis grandesnio drammatizmo jau nebereikia. — Karštai rekomenduojama tą

knygutę nusipirkti pavieniams kiekvienam, o ypač teatrališkomis kuopelėms, kurios galės su nauda ir lengviau tą dramą atlošti.

Dvi moteri... Kaip kas išmano teip save gano. Drama iš trijų veikmių (Atspausa iš „Varpo“). Parašė... Tiltė 1904 m. Pustl. 47. Prekė 15 kap.

Meiliška, ant tautiškos papėdės drama, kuri greičiau galima būtų pavadinti farsu, kadangi dramatiško, kaip dramoje, yra per mažai. Gražioj ir suprantamoj kalboje. Nurodoma visiems teatrų mylėtojams.

Boreikis-Kodkevičius Garsus Lietuvos etmonas. Pagal Térésos Jadvygos apysaką sutaisė P. N. P. Nėrio išleidimas. Tiltė 1904. Pustl. 16. Prekė 10 kap.

Trumpa apysakaitė iš lietuviškai-lenkiškų karių su žuvedais ir turkais.

Dvi Morko Tvėno ir viena Brėt-Garto Apysakos. Lietuviškai P. N. sutaisytos. P. Nėrio išleidimas. Tiltė 1904 m. Pustl. 30. Prekė 10 k.

Cion telpa trys apysakaitės — Smerties ratelis, Dvi mažos apysakos, — Marko Tvėno; Miss Pėgijos žvėrynas, Brėt-Garto apysaka. — Verta perskaityti.

Petras Gražbylys. Naujas Lietuviškas Kalbomokslis. Dovanėlė Vaikams ir Sodiečiams. Tiltėj 1903. Pustl. 115. Prekė 25 kap.

Tai yra trumpa lietuviška gramatika, parašyta, kaip matyt specialiai dėl vaikų pradedančių eiti į mokykles. Nebudami specialistais kritikais kalbžinystės veikalų, negalime minimo raštelio nė pagirti, nė papeikti. Tai yra darbas kritikos. Mums rodos, vienok, kad autorius bereikalo įvedė savo veikalėlin naują budą rašybos. Tas nepalengvys vaikams permiti savo kalbos taisykles, bet dar apsunkys. Dabartinė rašmenė dėl mokyklių yra visiš-

kai atsakanti. Autorius vieton to but galėjęs išleisti pilną ir ir plačią savotišką kalbamokslį. Tada rasi but buvusi didesnė nauda.

Davatkų Gadzinkos ir žėip linksmos dainos. Trečia laida su pataisymais ir priedais. Biltėnai 1904 m. Pustl. 56. Prekė 10 kap.

Tos knygutės jau mat išėjo net trečia laida, ir, reikia pripazinti, kad ši laida yra biskj geresnė už pirmi-dvi. Čia yra teip vadinamos davatkų gadzinkos ir keletas šiokių-tokių dainelių. Mėgstanti skaityti haikas, gali sau ją nusipirkti ir paerzinti davatkas...

Pasiskaityk skriaudžiamas lietuvi! Išleista jaunųjų Tėvynės mylėtojų įstanga. 1904 m. Pustl. 30.

Čia telpa iki 30 trumpų, juokingų vaizdelių, vis iš nedorų maskoliškų činovnikų ir popų gyvenimo. Kalba ir paviršutinė išžiura, teip jau kaip ir visas turinys, nedaugko bereikalauja geisti geresnio, ir kiekvienam patariame ją sau nusipirkus perskaityti.

J. Baudouin de Courtenay. Kvestya alfabetu litewskiego w panstwie rosyjskiem i jej rozwiązanie. W Krakowie Główny skład w księgarni G. Gebethnera ir spolki. 1904. str. 44.

Prof. J. B. de Courtenay tame savo straipenelyj stengias surasti ir parodyti, kas buvo tikruoju kaltininku uždraudusiu lietuviams lotynų raidėmis spaudą ir tuomi uždejusiu ant lietuvių 40-metinių jungą bei atgabenusiu tiek mūsų tautai nelaimių. Su jo išvadžiojimais negalima sutikti: jis nuverčia kaltę ant pašalinių įtekmių, tuomtarpu mės zinom tikrai, kad tai buvo nuomanus valdzios darbas. Ir sugražinime spaudos matome ne kokį jos susizgribimą, nė malonę, otiktai tą, kad ilgiau nebegalėjo dalaikyti nedavusi...

Dr. M. Členov... Apie blogąją ligą arba syfilį (prancus). Pagal... veikalėlių sutaisė d-ras A. V. P. Nėrio išleidimas. Tiltė 1904 m. Pustl. 31. Prekė 15 kap.

Toje knygutėje yra trumpai parodoma baisios pasekmės siphilio, paprastai tarp žmonių zinomo, kaipo ligos, gaunamos per paleistuvingą gyvenimą. Vertėtų ta knygutė plačiai paplatinti, ypač tarpe tamsių žmonelių, tankiausia per nežinojimą krintančių aukomis tos baisios ligos, o kurios pasekmės yra baisios ne tik tai tuom laiku, bet palieka dėmes ir ant jaunesnės gentkartės.

Warren F. D... Dėlko Žmogus Lieja Prakaitą? Palyginimai ir paveikslėliai. Su iliustracijoms. Sutaisė pagal... ir išleido savo kaštu J. O. Širvydas. Plymouth, Pa. Spauda „Vien. Liet.“ 1904 m. Pustl. 15. Prekė 10 c.

Ta knygutė susideda iš šių straipsnelių: — Linktynės ir bendradarbystė. Kaip paprastai darosi. Iš kur išsirovė trus-tas. Dėdės Samo blogi vaikai. Nuodugni lekcija. Socijalizmas ir tinginys. Kaip laukininkas Skriblius išrišė mašinerijų klausimą. Kaip jums išrodo toks padalinimas? Iš socijalistų katekizmo. — Visur tekstas yr paaiškinamas paveikslėliais. (Gaunama pas išleidėją: J. O. Š. 401 E. Main str. Plymouth, Pa.)

Tėmykite: Spring Valley, Ill. Dr-stė Lietuvos Sunų ant susirinkimo 30 spalnio nutarė, kad žėdnas draugas, neišsimokėjęs iki metiniam mitingui už įstatus dr-stės ženklus, taps suspenduotas.

Dr. sek. J. Danilauckas.

Susirinkimai.

New Britain, Ct. T. M. D. kuopa pėtnyčioj 25 lapkričio pusė po 7 bažnytinėj salėje. Užkviečiame visus pributi

Komitetas.

Pajieszkėjimai.

Pajieskam savo pažįstamo Jono Stankevyčiaus Kauno gub., Panevežio pavieto, Vabalnikų parapijos, sodžios Medynų; jis pats ar kitas kas teiks man duoti žinią ant šito adreso: Frank Ridlauskas, Fairmount, Ill. Box 76

Teatras ir Balius.

Baltimore, Md. parengia Baltimorės Lietuvių Teatrališka Dr-tė panedėlyj 21 lapkričio ant Union Hall, 1012 E. Baltimore str. Prasidės 7:30 vakare. Įzenga 25 c.

Komitetas.

O tai kad Balius.

New Britain, Ct. kelia šv. Andriejaus dr-stė 24 lapkričio (Thanksgiving day) ant Turner Hall, Arch gatvės, prasidės 2 po pietų ir trauksis iki vėlybai nakčiai. Bus balius toks, kokio aplinkiniai dar nėra niekad matę. Taigi visi pribukit, idant paskui negraudotumet praleidę. Įzengs 25 c.

Komitetas.

Prakalbos ir Dainos.

Scranton, Pa. 20 lapkričio parengia Lietuvos Dukterų Dr-stė ant savo 5-metinių sukaktuvių. Prasidės 6 vakare, svetainėje Auditorium, Providence, kur užkviečiame susirinkti visus lietuvius kuoskaitlingiausia, bus garsūs kalbėtojai net iš kitų miestų. Įzenga kožnam 10 c. Komitetas.

Už dyką

prisiunčiame gražų lietuvišką kalendorių knygos formoje su gražais pasiskaitymais ant meto 1905 kiek vienam kas prisius mums savo adresą

Bischoffs Banking House

237 Broadway New York, N. Y.

90-79

Ant pardavimo.

Parduoda stubą ant 162 Shonks All, Plymouth, Pa., lotas 40X36 su tvartu 12X20 pėdų, 3 ruimai ant viršaus ir 3 žemai. Priežastis pardavimo, noriu eiti ant farmų.

Palemonas ir Girzduta.

Parašė M. D. S.

(Pabaiga.)

XIV.

Girzdutos kapas.

Jei esi lankęs mielą kraštą mano
Mielus Žemaičius, o buvai Varniuose,
Kurie lyg sala skenda ežeruose, —
O toji vieta yra labai sena! —
Tai Medininkai, kur buvo žinyčia.
Po krikšto buvo katedros bažnyčia.
Ne toli Varnių arba Medininkų
Yra pilts kalnas Girzduta vadintas,
Kurs pas Žemaičius vadinasi „Švintas“,
Ne toli ežers ir laukai aplinkui —
Tenai tai kapas kunigo pačiutės,
Narsaus vadovo-gražiosios Girzdutės.
Girzduta veržės į Jotėzių žemę,
Kur ant senatvės numirti norėjo.
Ten nebebuvo stiprio apgynėjo,
Jotėzius vergint vel Mozurai emė, —
Per Narvą upę peržengė jų kardas, —
Sudegints buvo gražus Rojaus gardas.
Bet kad Žemaičius šventas elkas lanke
Dievams žinyčias po anas uždėjo,
Taigi Jotėziuos jot kaip panorėjo —
Pradėjo silpti, sargaliati tankiai:
Tai namie zaltis jos sunkiai susirgo,
Tai negalėjo nusėdėt ant žirdo (34)
Ana apstojo vaidiliutės jaunos
Ir apie savę poniją šokinėjo;
Bet dėl Žybuoklės anų n'apveizėjo:
Kad pasidarė jų gyvenims liaunas:
Jos dėl malonės grieko nebijojo,
Ir už jas dievai svieta nukorojo...
Girzduta mirė... Į kapą indėjo,
Padėjo strielas ir linų kuodelį;
Ir teip Girzdutą išleido į kelią,
Kuriuom ant skludžio kalno lipt reikėjo.
Su aukso žiedais ir drabužiais šilko
Su nagais liokio, vilpšio arba vilko (35).
Moteris verkė, kliko ir rauklojo,
Ašaras savo į indelius leido,
Kitos sau draskė ir plaukus ir veidą,
Ir blogas dvases su kiekiais gainiojo (36)
Kad prie lavono prieit negalėtų,
Nebepavodyt ir nepakerėtų.
Bet kada kryviai jos šešėlį matė,
Kilant į viršų, lygiai kokį ruką,
Kuris į pietų šalelę pasuko —

(34) Nes patol sveika galėjo buti, pakol jos namų dievai sveiki buvo.

(35) Liokis (meška), vilpšis (m. skinis katinas, rys). Jų nagai reikalingi kabinėjimuisi ant skludžio kalno liptant į dangų.

(36) Žolė, lenkiskai — Bylica.

Į Jotėziją — visi tuoj suprato,
Kad pakol eis ji į amžiną kelią,
Nor aplankyti prigimtą kraštelį.
Lankyt Bisėnoj' didžiavirio kapą.
Ką Pašešupio vientautietės daro?
Ar vaikus savo prieš Mozurus varo?
Nori paūostyt savo krašto kvapą!
Nori įkvėpti drąsumą į vyrus,
Kad eitų jauni seniems pasimirus!...

Nuo 12 gegužės iki 23 rugsėjo, 1901 m.
Vilnius — Vytebskas.

GALAS.

Pralekiančioji mislis.

Gulėdamas sau vienas klėtelėj
Riečiuos į Trepėno pypkelį.
Šeip šilta but — kad ir ruduo, —
Tik šaltis—despots, — kad jį šuo! —
Man kojas vis šaldo ir šaldo.
Kodėl jis tik kojas teip valdo?
Ar kad negalėčia teip greit
Prieš žmogų—despotą jau eit?...
Despots už despotą užstoja,
Bet vargšai prieš juos jau kovoja!...

Lendas, pridengtas mėšlu, purvais
Ilgai—ilgai n'įstirpst, n'išsileidžia.
Ten laukai puošias rubais žaliais,
O čia šaltas liugyns to neleidžia —
Mirtinai rugio diegus pažeidžia.
Ledas—tikras despots želmėnų:
Jam neduoda jis augti, pakilti...
Konservatorius jojo — purvai —
Sergsti jį nuo šviesos spindulių,
Kad ne'timtų jam gyvasties viltį,
Kad išliktų šaltį jo šarvai...
Bet veltui... Lai gegužės išgirs
Skardų balsą, išvys kaitrią saulę,
O nenoroms jis vandeniui virs,
Ir tekės tad pirmyn po pasaulę...
Iš purvų — kai šlykštum jų nubrinks.
Bus dirva, — žmonės naudą sau rinks...

Zinome, zinom... Senei žino sviets,
Jogei pavasaris šiltas ateis —
Giedant gegužei — sutirps ledas kiets,
Saulėi išildžius laukai išsileis,
Žemė ims puoštis drabužiais žaliais.
Zinom tai viską. Bet duokit man tart:
Ar tik gegužės pragystant reik laukt?...
Kovo juk mėnesį pradeda art.
Giedant gegužei sėja jau, tur augt.
Ledą nuo lauko ankščiau reik nubraukt...
Laukiant kol saulė ledus sutirpys,
Galime dikčiai suklyst, apsirikt:
Pirm, negu šilumą želmens išvys,
Gal po ledu jie nunykti, išplikt...
Pats ledus gruskim!.. Kam saulei palikt?...

J. Mėmelė.

Isz visur.

Nors Rusijos caras savo manifeste ir panaikino plakimą rykštėmis kareivių, tačiau Mandžurijoje tą baurų bausmės budą tebevartoja. Teip, vieną nelaimingą kareivį, pavardė Chotiatin, teip baisiai nuplakė, kad tas tuojaus persiskyrė su šiuo svietu. Jo draugas parašė apie tai jo senutei motinai, kuri pėsčia ėjo net iš Kursko Peterburgan pasiskųti carui ant jo kraugerių oficerių. Ar prileidė kas tą nelaimingą moteriškę prie „dievo pateptinio“, raštai tyli.

Amerikos konsulis Amoy' juje, Kynijoje, telegrafavojo savo randui, jog tenykščiai kyniečiai užpuolė ant konsuliato, sudegino visus jo budinkus ir svarbias popieras; vos pasisekė išsigelbėti nuo baisios mirties pačiam konsuliui.

Italijos laikraščiai rašo, jog neseniai atsibuvęs Romoje visasvietinis laisvamanių seimas tiek įerzines popiežių, kad tam paskutiniu laiku vėl atsinaujinusi podagros liga ir paguldžiusi į lovą.

Homeliuje, Rusijoje, tebesitęsia garsinga praėjusių metų žydų skerdynės byla. Valdžios pastatyti liudininkai stengias nuversti visą skerdynių kaltę ant pačių žydų, kurie, girdi, patį iškėlė maišatį, keršydami už Kišinevo skerdynę.

Prancužų inžinierius Berlie padavė projektą suvienyti geležinkeliu Europą su Aprika. Kadangi tuodvi dali svieta skiria viduržemės jūrės, tai geležinkelis būtų doromas apačia marių, iškasant požeminį tunelį. Aprokuota, jog jo iškasimas kaštuos iki 13 milijonų frankų. — Naudingas tai bus daigtas, jeigu bus daromas valdžios kaštais, o ne kokių pinigų-guocijų-tranų.

Lietuviu tauta

senoveje ir sziadien.

Parašė J. Sliupas, M. D.

(Tąsa.)

Anot Kraševskio, Lietuva, valnybės dievė, ir *Lietuvanis*, dievas lytų, esą buvę atributais Mildos ir Kaunio, kurie vėliaus tur-but išsiskyrė. Lietuvanis, rasi, po atėjimo Skandinavų tapė broliu Lietuvos valnybės ir skalsos, meilės ir gyvatos.

Milda. Kauno apigardose, užpildytose visokiais augalais ir apdengtose nesuskaityta daugybe gelių, Lietuviai užgyvendino linksmiausią savo dievę, dievę meilės, Mildą (Venus). Pavasarinis Balandžių mėnuo buvo jai pašvestas kaipo valanda atgyjimo gamtos. Anot sakmių, Vilniaus antkalnyje buvo si jos šventvietė scdne Gedimino. Ant vieno iš kalnų šiadien Aleksoto, Kauno priemiesčio, buvo įtaisytas aukuras, ant kurio pamaldus žmonės dėjo aukas tai dievei. Gyventojai Kauno apigardų turėjo labai gerus laukus, kur javai vešliai derėjo; tūgi širdyse pasiturinčių žmonių viešėjo linksmumas ir šautimas. Tos apigardos dainos dainuoja apie meilę ir pripildy tos yra garbinimais dievės Mildos. Kada gi buvo labai didelis skaičius jos garbintojų, per tai ir vieta veiklumo šitos dievės buvo labai plati. Ji oru lėkė per visą svieta, sėdėdama ant vežimo, kurį traukė pora baltų, kaip sniegas, karvelių, ir birstė į visas puses kėrus meilės. Jos gyvenimas buvo šalyje amžinos vasaros. Galingu Mildos pagalbininku buvo jos sunus *Kaunis*, labai mažas sparnuotas dievukas, kurs galėjo užkirsti nuodais meilės net ir tas ypatas, kurioms nieko nepadarė Milda. Mildos kunigai, praminti „mildauninkais“, turėjo gyduoles dėl padilginimo arba ir dėl sutrandymo meilės, ir užsuderėtą pamokėjimą jie ganėdino geiduliams prašančiųjų.

Mildos garbinimas tur-but senoveje bendras buvo su garbinimu Laimės ir mįsliškos Lados, iki Lietuva neįsimaisė ir neįėmė jos vietos. Iš visų Laimė turėjo būti seniausia. Minėjomė jos šventnamius buvus Kaune ir Vilniaus Antkalnyje. Kaunis arba karliukas Pizius, sunus Mildos, vienyjasi su šituomi mythu (kaip Kupidonas Graikų ir Kama Indų). Norbutas paduoda suambrintą dainelę apie Kaunį, kurią mes išrašome:

Skrydo Kunis iš tolo,
Kur vasara amžinoji,
Man pasakė n' užauguolė,
Jog tenai Meilus karen joja:
Ant širmo arklio raits joja
Su didziu yzdu nuoplėšų.
Ei, sugrįžk, dievutėliau,
Paimk jį ant savo sparnų,
Atnešk man jį sveiką tiktai,
Nenoru aš brangių daigtų,
Ganės man savų apimiernų.

Senovės Kupidinas turėjęs teipgi prievardę Kaunios.

Dieve gelių ir pavasario buvo *Pergrubė*, *Grubytė* (Latvių *Dyza*), Prusų — *Melytėlė* (Mildelė?); tai Lotynų Flora, Slovėnų Sieva. Gelių šventė buvo švenčiama pavasariais.

Kruminė, globėja javų, kuri pirma parnešusi į Lietuvą sėklas javų ir javus auginti pamokinusi. Anot Lasickio, dievė

prisiuntusi sėklas visų javų gylės kevale. Pasaka apie Kruminę primena pasakas apie Prozerpiną ir Cererą. Štai ji, anot Norbuto: Karalienė Kruminė viešpatavusi pakraščiuose upės Rusės; duktė jos Nijola, labai labai graži, kaip Prozerpina, išbėgo sykį pasirinkti gelių į pakrantę. Viena ypatingai vyliojo ją lyg norėdama pražysti; netolymais vanduo buvo negilus, dugnas upės smiltėtas ir sekus, ir mergiotė nuavusi apautus, įbrido į upę. Bet vos ji palytėjo vandeni, kaip dievas peklos pagriebė ją ir nugabeno į požeminį Pragarą, nes buvo nuo seniai jos tykojęs. Motina, kuriai pamestą pakrantėje atnešė apvalynę, dasiprotėdama, kad dukrą yra paglemžęs kas-nors iš viešpataujančių pa-Rusneje, ėjo jos jieškoti, pirma apygardoje, paskui po visų svieta. Sugrįžo atgal su tuščiomis rankomis, bet užtai iš savo kelionės parnešė į Lietuvą sėklas javų ir pamokino savo žmones apdirbinėti žemę. Kada ėmė ant laukų kirsti gires, seniaus pilnas siaubunų, atrastas tapė akmuo, ant kurio Pramžius buvo parašęs neatmainytiną lėmimą Nijos. Perskaičiusi įrašą, Kruminė su papykiu keliavo į viešpatystę Pykuoliaus. Bet ten jai užstojo kelią dukra su tytveika nepočių. Karalienė Kruminė perleidė su jais keletą metų, o sugrįžusi į savo šalį, rado pagal Rusę išartus laukus, apsetas javais dirvas ir palaimą beviešpataujant. Liaudis tad pakėlė į dieves savo karalienę Kruminę.—Paminėtas augščiaus gylės kevalas rišasi su padavimu, buk senoveje Lietuviai mitę gylėmis...

Karalienė Kruminė yra minėjimu per miglas anų gadynių, kada Lietuviai ėmė arti apimtą žemę ir ją pasėliais užsėti, iš piemenaujančios rasi tapdami artojų tauta, įgyjusia pastovias sodybas, skinančia gires, ir steigiančia sodybas.

Busintis gyvenimas turėjo savo globėją — *Velioną*, kurią Lasickis vadina dieve dušių numirėlių. Tur-but artymais jos stovėjo *Eziagulis*. Velionoje buvo jos šventvietė. Aukaudavę jai tulus plyckus: sikes.

Ant skerstuvų šventės Eziagulį-dievą šaukdavę: „Vielona velos atėik musump' unt stala": regimai Eziagulis ne kas kits kaip Veliona, vėlių deivė.

Veliona pas Latvius žiuoma yra kaipo Vėlių matė, tarpais ir Žemės matė, Kapų-matė vadinama—deus animarum.

Atsiradimą pavietrės, ar maro, priskaitydavo sulaužymui tiesų svetmylostos. Dvi dievystos—*Namėjas* ir *Peskija* (Pėsčia?) — baltai apsiređziusios, ant baltų arklių lankė svieta ir kur jas negerai priėmė, ten pasiūsdavo Marą („Maras lankosi").

Giltinė—mirties deivė. Kn. Aleknavyčius, klebonas Merkinės, 1861 m. išleidė knygelę pasakų, pritikimų ir tt., sudėrinimais parašytų, ir ten pridėjo akyvą saktmę apie Giltinę. Čion mės iš „Aušros" (1885 m.) išrašome: „Mokintas senų ir naujų daiktų tyrinėtojas, p. Kraševskis, savo rinktiniamė Vilniškiamė rašte pridurdamas apie daiktus, randamus senovės kapuose, minėjo avikirpes žirkles ir, lyg iš netyčių, klausia: kas spės šiadien, kam jas dėjo į grabą prie numirėlių? — Lietuviškoji mythologija žino apie tai ir žino, kam jos buvo dedamos prie numirėlių.

„Ką ženklina Giltinė?... Kas moka lietuviškai arba žemaitiškai, atsakys, jog tai yra smerties paveikslas. Giltinė nuo žodžio „gelti", „gelėti (gilti)", „geluo (gyls)", pirmapradė smerties, yra išreiškiamą žmogiškame paveiksle, kaip moteriškė,

(Toliaus bus.)

Didelis Metinis Balius!

Allegheny, Pa., parengtas Lietuvos Sunų dr-stės 23 lapkričio, ant Airon halės 353 Sekirs str. Prasidės 7 vakare ir trauksis iki vėlybos nakties. Įženga vyrams 50 c., moterims dykai. Meilingai užkviečiame visus vietinius ir aplinkinius kuoskaitlingiausiai susirinkti tuompač kad bus puiki muzikė ir kad ant rytojaus pripuola Padėkavonės diena.

Komitetas.

Hurra Balius!

West Lynn, Mass., Dr-stė sv. Kozimiero turės savo balių subatoj, 19 lapkričio svetainėj Lasters Hall 34 Andrew gatvė. Prasidės 5 val. po pietų. Užkviečiam visų aplinkinių miestelių lietuvių ir lietuvaiteš kuoskaitlingiausiai susirinkti ir pasilinksinti. Įženga vyrams \$1,00, moterims dykai.

Komitetas.

Balius! Balius!

S. L. A. 7 kuopos, Pittston, Pa. 17 d. Lapkričio 1904 m., ant Armory Hall. Muzika kopuikiausiai. Prasidės nuo 7 val. vakare. Užkviečiam lietuvių ir lietuvaiteš kaip vietinius teip ir iš apilinkės pasilinksinti.

KOMITETAS.

Balius.

Draugystės sv. Juozapo, seredoje, 23 lapkričio, 1904 m., ant Armory Hall Pittston, Pa. Prasidės 7 vakare. Muzika bus puiki. Taigi užkviečiam kaip vietinius teip ir iš visos apilinkės lietuvių ir lietuvaiteš pasilinksinti. Tikietas 25 ct.

Komitetas.

Ne reklama!

Tiktai pranešimas broliams darbininkams, kad išėjo nauja, tinkanti socializmo agitacijai knygutė: „Dėlko lieja žmogus prakaitą?“ (Socialisto knygynėlis Nr. 1), su paveikslėliais. Kaštuoja vienai 10c., 3 uz 25c., 7 uz 50c., 15 uz \$1,00. Teipgi gaunama įvairiose kalbose socialistikų ir revoliucijinių raštų ir laikraščių. Dėl atsakymo įdekit uz 2c. markutę. Atsišaukit pas:

J. O. Szirvydas,
401 E. Main str.
Plymouth, Pa.

Pabaiga ilgo kentėjimo.

J. W. Bartusek, gerai žinomas farmeris apilinkėj Schuyler, Neb., sako: „Turėjau chronišką skilvio ligą ir mėginau daugybę vaistų, klausiau patarimų daugumo daktarų Omahaje ir kitur, bet nė pirmas nė antri nieko negelbėjo. Įkyrėjęs silpnumas, su dideliu skaudėjimu, dieną ir naktį mane kankino. Vieną kartą atyda mano buvo atkreipta ant Trenerio Amerikoniško Elixiro Kartojo Vyno. Kaip tik pradėjau gerti tuojaus pajutau, pagerinimą. Skilvys galėjo priimti vitokį maistą ir neturėjau jokio trukdymo suzlėbėjime; nerviškumas ir nemiga visai dingo ir trumpame laike pasijutau suvisu sveiku. Esu persitikinęs, kad visotinai pasveikau, kadangi jokio skaudėjimo nejaučiu, esu stiprus, smagns ir galiu atlikti kiekvieną farmos darbą“. Trenerio Amerikoniškas Elixiras Kartojo Vyno, pagydis kiekvieną skilvio ligą, jeigu pagydis dar yra galima, čystina kraują ir sustiprina nervus. Ant pardavimo visose aptiekose ir pas patį fabrikantą,

Juozapą Trineri,

799 So. Ashland Ave.
Chicago, Ill., Pilsen Station.

O kas ezia.

Taigi popieros rašymui gromatų in krajų, naujause išrastos, gražiausics visoje pasaulėje. Kiekvienas kas prisius 10c. apmokėjimui pačtos kastų, gaus už dyką ant pažius 6 popieras su kopertom. Parduodame 6 tuzinus uz \$1,00. Reikalaujame agentu visur ir duodame gerą uzdarbį. Rašydami adresuokite:

Agent Church goods,
Sta. W. Box 14 Brooklyn, N. Y.

Greita pagelba.

Nuo skaudėjimo vartok Dr. Glenn's Peace in the Family. Nuo kosulio ir szalczių vartok Dr. Glenn's kosulinį syrpa. Pagelbstantis ir neiszskadyjantis. Pardouda M. J. Mrs ir Thcs. Zukauckas.

Tik už 10c. tuzinas

geriausios popieros ant svieto su daugeliu gatunkų visokių pavincėvoniu ir dainelių ir su labai grazioms kvietkoms, paveikslėleis, balandėleis ir su dviems rankoms sveikinantioms Lietuviškų ar lenkškų. Žodžiu sakant gražiausios popieros ant svieto. Kas sykį pirs ir pamatys jų gražumą tas visada pirs. Ba tos kvietkos net veidą rodo iš gražumo o rodo ir nuliudusį žmogų prakalbinu. Kas prisius 30c. tas aplaikys 12 po-

pierų 2 knygas Saliamono ir žydo pakuta vertės 20c. Tai viską atiduosim už 30c.

Teiposgi pargabenom daugybę lietuviškos trajankos iš Palangos. Visiems žinoma kad Palangos yra geriause trajanka ant svieto susidedanti iš visokių geriausių šaknučių devynerių, boxesas tik 30c. su pri-siuntimu.

Teiposgi turime didelę krautuven visokių knygų abrozų abrozėlių, szkuplierių ir ražančių, zodiacu sakant didžiause ir pigiause krautuven dėl perlioru ir štonikų kurie tuom užsiima. Reikalaujame pardavikų ir duodam gerą uzdarbį. Norėdama daugės žinoti apie mus tavoro pigumą indėk 2c stempą o gausi didelį kataliogą iš kurio galėsi pasirinkti ką tik norėsi. Adrisas:

Nathews Zukaitis, 227E. Main st.
New Britain, Conn.

Busi užganedintas.

DELKO UŽGANEDINTAS PO PALANGOS VIVIMO STRENU SRAUDEJIMO.

Neužsiganėdink sulaikymu, kol netapsi visai išgydytas.

Jieškok priežastį to viso dieglio ir rasi pagelbą. Doan's Kidney Pills išgydo iki paskutinos. Pagelbą vietinio žmogaus užtikrina. Samuel Binney, iš Wilkes-Barre, Pa., fire boss Lehigh and Wilkes-Barre Coal Co., gyvenantis po No. 32 N. Wells st., sako:

„Doan's Kidney Pills pagelbėjo kad aš 1896 m. pagarsinau po laikraščius gerumą tų gyduolių. Išgydymas patikrina po sirgimo 8 metų. Prieš vartojimą Doan's Kidney Pills skaudėjimas buvo toks didelis mano strėnose, kad negalėdavau kurpės pats nusiauti, turėdavau prašyti kad kas man nuautų. Skaudėjimas ir niežėjimas kojų davarė į agonizmą. Mano pati vartojo Doan's Kidney Pills su tokia gera pasekme, kad ji ir mane privertė pradėti vartoti, aš norėdamas ją užganėdinti, nuėjęs į apteką nusipirkau pakelį. Pradėjau vartoti ir į trumpą laiką pasidariau visai kitas žmogus. Doan's Kidney Pills atėmė skaudėjimą iš strėnų ir kojų. Aš užtikrinu kad kiekvieną, turintį tą ligą, išgydys“.

Parsiduoda visose aptiekose. Preke 50 c. Foster-Milburn Co Buffalo, agentas Suvienytose Valstijose.

Energija dingo? Galvos skaudėjimas? Nenormališkumas vidurių? Skaudėjimą kepenų? Burdoch Blood Bitters atnaujįs tave.

Tukstanciai išgelbėta turint Dr. Thomas Electro Oil namuose kada reikalinga. Gydo nusideginimą įsi-piovimą. Nežiurint kaip sėnėi kosulį turi, Dr. Woods' Norway Pine Syrup išgydys. Nespakainumą mažų vaikų lengvai išgydoma. Doan's Ointments greitai pagelbsti. Kiekvienoj aptiekėj 50 c.

Naujausios knygos:

Apie konstituciją	15c
Seniems kanauninkams ir pralotams, klebonams ir jauniems kamendoriams	10c
Už ką mes lenkams turim but dekingi	15c
Tėvynainių giesmės	15c
Jozapa Miglovaras rasztai	10c
Spartakas, apysaka isz vergų suklimo gadynės	20c
Gyvenimo laszai	15c
Jaunikaiciams dienos	20c
Spauda leista	2c
Dziova ir kova su ja	30c.
Tautiškas atgijimas lietuvių ir kitų tautų	20c.
Dykaviečių apmedziavimas patarmės ukininkams	30c.
Trumpa visatina Istorija dalis I senovės Istorija	25c.
Sodziaus vaizdelei apysakutė iš sodziu gyvenimo	5c.
Paprasti rakandai ir isdarbiai iš šakų	25c.
Kaip reik pinti rėckas, baldai ir kiti pinamieje daiktai	30c.
Ką ir kaip kai kurie amatai dirba dalis I	20c.
Pranašivimai Michaldos karalienės iš Sabbos	15c.
Pragaro gilmės juokingas aprašymas apie kankynes pragare	15c.
Darbininkų Balsas No. 1 2 3, ir 4 1904 po	15c.
Girtuoklų Adynos	10c.
Kunigo naudą velniai gauda	5c.
Davatų gadzinkos.	15c
Zodynys Juškos antra dalis nuo E. iki J. Plačei išaiškinta	2,00
Ašis (apysaka iš darbininkų gyvenimo).	5c
Prie žydų klausimo	5c
Kovoje už laisvę, (drama 3 veikmėse).	10c
Viennos revoliucija 1848 m.	10c
Komunistų manifestas.	20c
Darbininkų Balsas.	15c
Adresuokit:	
Ašis apysaka iš darbininkų gyvenimo	5c.
Prie žydų klausymo	5c.
Kovoje už laisvę, drama 3 veikmėse	10c.
Vienos revoliucija 1848	10c.
Komunistu manifestas	20c
Naujes Lietuviškas Kalbomokelis Dovanėlo vaikams ir sodiečiams	25c.
Pasiskaityk skriaudžemas lietuvi!	10c
J. J. PAUKSZTIS & CO.	
224 E. Main St.	
PLYMOUTH, PA.	

„Vienybės“ redakciją telephonas (PEOPLE'S telephone) 7145.